

Nss je toho názoru, že spojí-li se člen inž. komory k podání nabídky nějaké s osobou nekvalifikovanou, nijak tím ještě vážnost stavu neporušuje tak, jak vyžaduje toho § 19 bod 2 cit. normy. Neboť pouhé spojení s osobou nekvalifikovanou nestaví a nemůže stavěti člena inž. komory vzhledem k panujícím názorům morálním a společenským do nepříznivého světla. Nelze je tedy považovati za jednání, které v očích veřejnosti působí dojmem difamujícím. Neníť, jak žal. úřad sám v odv. spisu praví, zákonného zákazu spojení civ. technika s osobou nekvalifikovanou, která sama nemá oprávnění pro práce, pro které se s ní civ. inženýr spojil, a je zjevem velmi častým, že civ. inženýr k provedení své práce spojí se s ústavem neb jedincem kapitálově silnějším, aniž by kdo v tom shledal porušení vážnosti stavu, třeba by jedinec onen byl osobou zcela nekvalifikovanou. Proto ve spojení st-le s osobou nekvalifikovanou by porušení vážnosti stavu st-lí za vinu kladené spatřováno býti nemohlo a nss neměl proto důvodu zabývati se vývody stížnosti, dovozujícími, že st-l se nespojil s osobou nekvalifikovanou, když dle názoru stížnosti geometr W. má kvalifikaci pro práce, k jichž provedení se s nim st-l spojil.

Žal. úřad ovšem vidí porušení vážnosti stavu v tom, že ona dle názoru jeho nekvalifikovaná osoba (geometr W.) je osobou, která svou činností zájem civ. techniků poškozuje. Za okolností by ovšem mohlo spojení inženýra se škůdcem stavu inženýrského inženýra i v očích veřejnosti difamovati. Ale ani z nař. rozhodnutí ani ze spisů není patrné, na základě jakých skutečností žal. úřad dospěl ke zjištění, že geometr W. svou činností stav inženýrů poškozuje. Není z něho také patrné, v čem poškození to vidí, zda vidí je snad v pouhé konkurenci geometra W. se stavem inženýrů civilních, tedy již v tom, že W. důsledkem svého oprávnění koná práce, které konají i civ. inženýři, či v něčem jiném. Nedostatek ten brání nss-u, aby nař. rozhodnutí přezkoumal, když z nař. rozhodnutí není patrné, z jakých skutečností úřad dospěl ke zjištění, že W. zájmy civ. techniků poškozuje, a že tedy st-l spojil se s osobou, která svou činností zájem civ. techniků poškozuje, ani s jakého hlediska ono poškozování posuzuje, resp. v čem je vidí.

Poněvadž pak na tom, je-li správné zjištění a úsudek úřadu, že st-l spojil se s osobou zájmy civ. inženýrů poškozující, závisí zákonnost nař. rozhodnutí, které po té stránce pro nedostatek skutkového zjištění a kusost důvodů nelze přezkoumati, muselo nař. rozhodnutí býti zrušeno dle § 6 zák. o ss.

Č. 8146.

Policejní právo trestní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Bylo-li rozhodnutí zsp-é, jímž byl st-l uznán vinným přestupkem § 46 min. nař. č. 81/1910 ř. z., spáchaným rychlou jízdou automobilem v uzavřené obci, připojeno nesprávné právní poučení, je rozhodnutí to zrušiti dle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 2. října 1929 č. 17.789.)

V ě c: Heřman K. v P. proti zemské správě politické v Praze stran trestního nálezu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Trestním nálezem osp-é v D. z 20. ledna 1927 byl st-l uznán vinným přestupkem § 46 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. spáchaným tím, že 15. září jel automobilem třídou . . . v P. nepřipustnou rychlostí 30 km za hodinu a byl odsouzen dle min. nař. z 30. září 1857 č. 198 ř. z. k peněžitě pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání pěti dnů. Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp v Praze odvolání, poněvadž skutková podstata přestupku jest seznáním stráže zjištěna. Zároveň snížila náhradní trest vězení v trvání 5 dnů na 3½ denní vězení. Svému výroku připojila poučení, že z rozhodnutí toho nelze se ve smyslu min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31 ř. z. dále odvolati.

Nss-u bylo, než přikročil k projednání stížnosti po stránce věcné, zabývat se předem z moci úřední otázkou, zdali byl v tomto případě vyčerpán postup instanční a zda nař. rozhodnutí je ve smyslu § 5 zák. o ss konečným.

Nss vyslovil již v četných nálezech, z nichž se zde poukazuje zejména na nál. Boh. A 760/21, právní názor, že dle min. nař. z 31. ledna 1860 č. 31 ř. z. jest v trestních věcech policejních další opravný prostředek proti rozhodnutí zem. úřadu politického vyloučen jen tehdy, když úřad ten potvrdil trestní nález první stolice in toto, to jest ve všech podstatných částech; za takové potvrzení však nelze pokládati změnu, byť se omezovala jen na výměru náhradního trestu.

Žal. úřad potvrdil v daném případě nález I. stolice co do podstaty skutkové, pozměnil však náhradní trest vyměřený I. stolicí 5denním vězením, na vězení v trvání 3½ dne a to nikoli ve smyslu § 5 min. nař. č. 31/1860 z milosti. Jde tedy o změnu výroku o trestu a dle toho, co svrchu uvedeno, není pak další opravný prostředek proti rozhodnutí zem. úřadu polit. ustanovením § 3 cit. min. nař. vyloučen.

Žal. úřad připojil tudíž svému rozhodnutí nesprávné poučení o opravném prostředku a slušelo proto obdobným použitím § 3 odst. 2 zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. rozhodnutí to zrušiti pro vadnost řízení, aniž se nss zabýval otázkou, zda zsp byla k vydání rozhodnutí toho příslušnou, kterážto otázka musí předem v pořadu instančním býti vyřešena.

Č. 8147.

Policejní věci. — Řízení správní (Slovensko):
* Statut župy bratislavské o držení zbraně, schválený nařízením býv. kr. uh. min. vnitra z 25. června 1912 č. 95.347/1912 VI. a. al. neza-
kládá právní nárok na vydání zbrojního pasu pro osoby ve smyslu
§ 4 cit. statutu nezávadné a spolehlivé.

(Nález ze dne 2. října 1929 č. 17.815.)

Prejudikatura: Boh. 8093/29.

Věc: Dr. Alexandr G. v T. proti župnímu úřadu v Bratislavě o zbroj-
ní lístek.